

Forfatter: Drachmann, Holger

Titel: Fra Guldbrøllupstiden

Citation: Drachmann, Holger: "Fra Guldbrøllupstiden", i Drachmann, Holger: *Samlede poetiske Skrifter*, 1906-1909, s. 247. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-drachmann10tom-shoot-workid56093/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede poetiske Skrifter

Og hvis Du synes, at jeg slaar,
 Og at jeg stundom Holmgang gaar —
 Nuvel, Du har mig givet,
 O Fødeland, min Sjæl saa varm,
 Mit sunde Mod, min raske Arm,
 Mit Vikingsræg for Livet!

FRA GULDBRYLLUPSTIDEN

UNIFORM

Og vi vil ha'e os en Uniform,
 Men ikke en guldbroderet,
 For Konge, Gud og Fædreland
 Behørig udvatteret.

Vor Konge han er en Hædersmand,
 Behøver ej Bardernes Stempel:
 Vort Fædreland — det staar endda
 Uden Hr. Jacobsens Tempel.

Fritænkeri — kun *det* er stygt,
 Det grænser fast til Gemenhed,
 men bajersk Øl og Kristendom
 Gaar op i en højere Enhed.

Med bajersk Øl kurerer vi
 De ny og de gamle Vunder;
 Ved bajersk Øl vort gamle Land
 — Men ikke en Brygger — gaar under.

Aa Gud bevares, hvor er det godt
 At kunne ad Snobberne smile:
 Og *skal* vi ha'e os en Uniform,
 Saa vælger vi blandt de civile!

DÉR ER MANDEN

Jeg syntes, jeg saa' en lille Hund,
 Som logred for Kødben med Halen;
 Jeg syntes jeg saa' en Etatsraad,
 Som holdt Lykønskningstalen.

Jeg syntes jeg saa' et Folk og et Land,
 Som laa for en Vogn paa Maven;
 Paa Bukken troed en højrød Kusk,
 Og inde i Vognen — sad Paven.

Jeg blottet mit Hoved og bøjed mit Knæ
 Og slukked devot Cigaren:
 Den hellige Fader saa højt imod Nord ...
 Nej Snak, i Vognen sad Czaren.

BUM, BUM!

„Livet for Czaren!“ Spillemand frem;
 Saa trom nu og pib nu og tud kun ...
 Dannebrog er mod den russiske Ørn
 En fatmet Erindringens Klud kun.

Fra Nawa og Moskwa og Irkutsk og Ornsk
 For Fremtiden faar vi Parolen,
 Og Ordre pareres og Ordener faas
 Til højeste Kurs paa Kjolen.

Saa driver Hr. Sørensen Jøderne ud —
 Vi blir til de gru'ligste Ildmænd.
 O, Danmark, du søventyrligste Land,
 Som gaar paa de gru'ligste Vildmænd!

TORNEROSE

For øvrigt: Held over Fredensborg
 Og Fred over Kongehuset —
 Og Fred for enhver Reporter,
 Som har efter Nyheder snuset!

Det „nye“, han fandt, var det gamle kun,
 At „Samtidens Øjne hviler
 Paa Danmark“ — hvor Urets Viser
 Ustandseligt fremad iler.

Slottsrets Viser i Fredensborg
Ustandseligt fremad iler.
For øvrigt i Torneroses Borg
Danmark og Danskerne hviler.

REQUIESCAT!

(„Sov i Ro!“)

Forfatningskampen — hvem taler derom?
Vi taler, snart sagt, om intet;
Ikke længer om Philipsens Døm
Og ikke om Flæsk, som er tintet.

Lidt kun om Høsten — og lidt om Smør —
Dets hensigtsmæssigste Ælting.
Vi tier om Politik ... hvem tør
Nævne det Ord: Sammensmelting?

Det har en kedsommelig Eftersmag,
Det minder om Flæsk, som er tintet.
Thi fare hver Dønnemand nu i Mag —
I Danmark tales om intet.

TIL SØS

DØDVANDE

Er Morgnen alt gaaet —
Uden Daad, uden Daad?
Ligger vi dér paa Strømmen
Som en afmastet Baad.

Uden Aarer, uden Galler —
Ej kan vi ro os frem;
Kun fra Guldbrylupstailer
Salut over Hus og Hjem.

Meldahl og Øllgaard leve —
Bormester og Raad! ...
Saa skriver vi Kaperbreve
For vor egen Baad.
